



# Правила для вчителя

Педрада

Завуч з НВР Косюга Л.І.





- 1. Вчитель повинен за будь-яких обставин поважати почуття власної гідності кожного зі своїх вихованців і формувати у нього це відчуття. Він повинен бачити в кожному учневі творчу особистість, що розвивається, і підтримувати його прагнення до самовдосконалення.
- 2. Лише глибока пошана і довіра, щира любов до дітей, дбайливе ставлення до їх етичних відчуттів допоможуть створити обстановку взаєморозуміння, від якої істотно залежить і характер етичних стосунків в школі.



- 3. Справедливість в оцінці знань і вчинків учнів – один з важливих регулювальників етичних стосунків. Вчитель має бути вимогливим по відношенню до учнів, але його вимогливість має бути доброзичливою, такою, що поєднується з повагою, душевною теплотою, такою, яка може бути осмислена, зрозуміла його вихованцями. Вчитель повинен пред'являти до учнів посильні вимоги і не допускати сліпого підпорядкування цим вимогам, боротися проти рабської покірливості дітей у взаєминах з іншими людьми. Проте необхідно виховувати у школярів і такі якості, як вимогливість до себе, самокритичність.



- 4. Душевна чуйність, теплота, турбота про дитячу радість – важливі етичні якості вчителя, які визначають і норми його взаємин з дітьми. Вони мають бути щирими, непідробними і виявлятися у всіх життєвих ситуаціях. Етичні стосунки не можуть будуватися на черствості і байдужості, тим більше на жорсткості. Навіть у гніві вчитель має бути гуманним, уважним до будь-якого прояву чуйності своїх вихованців до інших людей. Вчителеві необхідно учити дітей відчувати чуже горе, уміти переживати невдачу товариша як свою власну, розвивати здатність відгукуватися на чуже нещастя.



- 5. Допомога дітям у важкі моменти – одна з моральних норм, регулюючих стосунки між вчителем і учнями. Вчитель повинен проявляти в допомозі дітям абсолютну безкорисливість, що доходить деколи до самопожертвування. Його обов'язок – чуйно відноситися до дітей, охоплених душевним сум'яттям, не заподіювати дитині зайвий душевний біль.
- 6. Педагогічна етика не визнає безконфліктного виховання, але вирішувати моральні конфлікти необхідно не методами адміністративного натиску, а шляхом знаходження компромісних вирішень. Нервозність в конфліктних ситуаціях, категоричність оцінок дій і вчинків учнів сприяють лише накопиченню негативного заряду у етичній атмосфері.



- 7. Вчитель повинен довіряти думці учнівського колективу, постійно радитися з учнями, вивчати їх думку з приводу заходів, що проводяться, не підміняти їх, не «активізувати» окликом або загрозою.
- 8. Щадити самолюбивість школярів, оберігати слабких, соромливих від кепкувань і образливих випадів їх невихованих товаришів, не допускати злої іронії при прояві дітьми допитливості – одне з важливих правил, яким повинен керуватися вчитель у взаєминах з учнями.



- 9. Вчителеві слід уважно підходити до оцінки етичних вчинків хлопців, старанно вивчати мотиви цих вчинків.
- 10. Розумно використовуючи різні форми учнівського самоврядування, вчителеві слід поступово направляти громадську думку на вдосконалення системи етичних стосунків, її саморегулювання.





- 11. Вчитель не повинен зловживати довірою учня. Це завдає останньому глибокої душевної травми. Він не повинен використовувати дитину як інформатора про поведінку дітей в класі і поза школою. Це підло і не відповідає нормам загальнолюдської моралі. Неупередженість, мінімум підозрливості або повна відсутність її – обов'язкове правило для вчителя.
- 12. Вчитель не повинен ділити своїх вихованців на коханих і нелюбів. Гнів з приводу поганих вчинків дітей не повинен переростати у антипатію до них





- 13. Вчитель повинен шукати і знаходити в кожному вихованцеві позитивні якості і саме на них будувати свої стосунки з дітьми. Необхідно заохочувати ініціативу дітей, але не захвалювати ініціативних, не породжувати зарозумілість в одних, підриваючи віру в себе в інших.
- 14. Непримиренне відношення вчителя до всякого зла, несправедливості, нечесності, моральною нечистоплотності і так далі повинно підкріплюватися його трудовою діяльністю і всім способом життя. Його етичні позиції мають бути явними і абсолютно очевидними для учнів.



- 15. Вчитель не повинен зловживати довіреними йому інтимними таємницями учнів, нагадувати дітям про давно врегульовані конфлікти.
- 16. На правах старшого і навченого етичним досвідом людини вчитель повинен формувати у школярів етичні орієнтири, використовуючи для цього позитивний підхід до оцінки явищ, фактів, але не забуваючи при цьому про формування нестерпного ставлення до негативних явищ.



- 17. У спілкуванні з дітьми необхідно знаходити спільну мову, потрібний тон. Індивідуальний підхід – один з основних елементів і вимог педагогічної тактики.
- 18. Розвивати у дітей здатність відстоювати свої переконання, засновані на чіткому уявленні про добро і зло – одна з важливих вимог етики справжнього вчителя.



- 19. Виховання нової людини можливе за умови таких взаємин з учнями, які ґрунтуються на взаємоповазі, взаєморозумінні і єдності цілей. Лише глибокий інтерес вчителя до учнів, вивчення їх індивідуальних здібностей, гуманне ставлення до них, турбота про їх духовність і фізичний розвиток дозволяють зробити навчально-виховний процес свідомим і цілеспрямованим.
- **Постарайтеся названі норми зробити правилами вашої професійної поведінки. Поза всяким сумнівом, дотримання їх укріпить ваш авторитет**